

Sygn. I C 1088/16 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny

Przewodniczący : SSR Monika Drzewiecka

Protokolant : st. sekr. sądowy Wioletta Rosołowska

po rozpoznaniu w dniu 06 grudnia 2016 r. na rozprawie

sprawy z powództwa : A. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności z siedzibą w W.

przeciwko : A. W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego A. W. na rzecz powoda A. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności z siedzibą w W. kwotę 5.099 zł (pięć tysięcy dziewięćdziesiąt dziewięć złotych) z ustawowymi odsetkami dnia 31 lipca 2015r. do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego A. W. na rzecz powoda A. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności z siedzibą w W. kwotę 1.467,80 zł (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód A. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie, do rozpoznania w elektronicznym postępowaniu upominawczym, pozew przeciwko A. W. o zapłatę kwoty 5.099,99 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu., w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż stroną pozwaną i pierwotnego wierzyciela (...) Bank (...) S.A. łączyła umowa bankowa z dnia 13 lipca 2012r. Pozwany nie wywiązał się jednak z ciążącego na nim zobowiązania zwrotu udzielonej kwoty pieniężnej. Przysługującą wobec pozwanego wierzytelność (...) Bank (...) S.A. zbył na rzecz A. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Wierzytelności z siedzibą w W. na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 24 marca 2015 roku. Dochodzona pozwem należność stanowi część przysługującej powodowi wierzytelności wobec pozwanego w kwocie 5.099,99 zł, na którą składają się: kwota 4.992,82 zł tytułem wierzytelności należnych wobec (...) Bank (...) S.A. i kwota 107,17 zł tytułem naliczonych przez powoda odsetek ustawowych od niespłaconego kapitału od dnia 27 marca 2015r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia pozwu. Pozwany prawidłowo wezwany do dobrowolnej spłaty pismem z dnia 31 marca 2015r. ; jednakże zadłużenia nie spłacił.

Wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2015 roku wydanym w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego we Włocławku.

W dniu 11 stycznia 2016 roku Sąd Rejonowy we Włocławku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany podniósł, że powództwo jest bezzasadne, zaś nakaz zapłaty został wydany w oparciu o bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzone w klauzulę wykonalności, którego moc prawna została zakwestionowana przez Trybunał Konstytucyjny w 2015r. Pozwany wskazał również, że powód nie udowodnił swojego roszczenia, nie poparł powództwa żadnymi dokumentami, nie dołączył umowy cesji.

Pismem z dnia 10 czerwca 2016r. (...) Sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w W. zgłosił interwencję uboczną po stronie powoda wraz z odpowiedzią na sprzeciw.

Postanowieniem z dnia 05 września 2016r. Sąd Rejonowy we Włocławku odmówił (...) Sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w W. dopuszczenia do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego po stronie powoda na podstawie art. 505⁴ § 1 kpc.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 lipca 2012 roku pozwany A. W. zawarł z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w G. umowę kredytu gotówkowego, w ramach której Bank udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 144.044,33 zł. Spłatę kredytu rozłożono na 120 miesięcznych rat płatnych w terminach określonych w harmonogramie spłat w wysokości po 2.551,30 zł, przy czym ostatnia rata miała być ratą wyrównawczą w wysokości 2.549,73 zł.

dowód: okoliczności bezsporne, umowa kredytu nr (...) z dnia 12.07.2012r. – k. 13-15

Z uwagi na fakt, iż pozwany nie wywiązał się z całości zobowiązania wynikającego z umowy kredytu, (...) Bank (...) S.A. w dniu 15 listopada 2013r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z tytułu niespłaconej należności wskazując, iż przysługuje mu wobec pozwanego roszczenie o zapłatę kwoty w łącznej wysokości 148.118,58 zł. (...) Bank (...) S.A. wskazał jednocześnie, że na kwotę wymagalnego zadłużenia składają się: niespłacony kredyt w wysokości 138.750,05 zł, odsetki umowne w kwocie 8.692,17 zł za okres od dnia 12.07.2012r. do dnia 06.11.2013r., odsetki karne w kwocie 556,36 zł za okres od dnia 12.08.2012r. do dnia 14.11.2013r. oraz opłaty w kwocie 120 zł. Od dnia 15.11.2013r. do dnia zapłaty Bankowi należały się również odsetki karne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym wynoszącym na dzień wystawienia W. 16 % liczone od kwoty zadłużenia przeterminowanego tj. w/w kwoty z tytułu niespłaconego kredytu: 138.750,05 zł.

(...) Bank (...) S.A. wystąpił do Sądu Rejonowego we Włocławku z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu przez siebie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Postanowieniem z dnia 26 listopada 2013 roku wydanym w sprawie I Co 3066/13 Sąd Rejonowy we Włocławku nadał klauzulę wykonalności przedmiotowemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

dowód : okoliczności bezsporne; bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 15.11.2013r. – k. 58; postanowienie Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 26.11.2013r. wydane w sprawie I Co 3066/13 – k. 59-60

Postanowieniem z dnia 09 czerwca 2014 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Toruniu D. Z. umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone z wnioski (...) Bank (...) S.A. przeciwko A. W. z uwagi na bezskuteczność egzekucji.

dowód: postanowienie – k. 56-57

W dniu 24 marca 2015 roku (...) Bank (...) S.A. zawarł z powodem A. Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym Wierzytelności z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem była m.in. wierzytelność wobec pozwanego A. W..

dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 24.03.2015r. wraz z wyciągiem z zestawienia wierzytelności – k. 19-28; oświadczenie – k. 29

Pismem z dnia 31 marca 2015 roku zawiadomiono pozwanego o cesji wierzytelności wynikającej z umowy kredytu nr (...) z dnia 13.07.2012r. zawartej z (...) Bank (...) S.A. Pismem z tego samego dnia powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 175.799,76 zł. Na dzień 31 marca 2015 roku wysokość zobowiązania pozwanego wynosiła łącznie 3175.799,76 zł, na którą składały się: należność główna w kwocie 138.750,05 zł, kwota 253,29 zł tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności poniesionych przez nowego wierzyciela, 27.982,61 zł tytułem odsetek naliczonych przez (...) Bank (...) S.A., 121,64 zł tytułem odsetek naliczonych przez nowego wierzyciela.

dowód: zawiadomienie – k. 16; wezwanie do zapłaty – k. 17

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Okoliczności faktyczne przedmiotowej sprawy nie były między stronami sporne. Pozwany kwestionował roszczenie powoda, twierdząc, iż nie przedłożył on na jego poparcie żadnych dokumentów. Sąd uznał za wiarygodne zgromadzone w sprawie dokumenty, gdyż były jasne i kompletne. Ponadto ich prawdziwość nie została skutecznie zakwestionowana przez strony, a również Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

Zarówno powód jak i pozwany nie kwestionowali faktu wydania bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 15 listopada 2013r., a także zaopatrzenia go w klauzulę wykonalności w dniu 29 lipca 2014r., na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 26 listopada 2013 roku wydanego w sprawie I Co 3066/13 (okoliczności niekwestionowane, kopia odpisu postanowienia z dnia 15.11.2014r. – k. 59-60).

Sąd nie podzielił poglądu pozwanego, zgodnie z którym Trybunał Konstytucyjny „zakwestionował moc prawną bankowych tytułów egzekucyjnych”. Jak wynika ze sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty, powołał się on na wyrok TK z dnia 23.04.2015r., sygn. akt P 45/12, w którym uznano przepisy art. 96 ust. 1 i art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128) za niezgodne z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zdaniem Sądu, Powódka w toku postępowania nie powoływała się na okoliczność, aby nastąpiła którakolwiek z przesłanek wymienionych w art. 840 § 1 kpc, mogąca stanowić podstawę do uznania jej roszczenia. Powoływała się jedynie na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15.04.2015r., który odnosił się do stanów faktycznych na przyszłość, a zatem nie mogła dotyczyć tytułów wykonawczych powstałych przed datą wydania powoływanego orzeczenia. Zdaniem Sądu, zasadnicze znaczenie miał w niniejszej sprawie fakt, iż w chwili złożenia pozwu tytuł wykonawczy już istniał, został wydany zgodnie z obowiązującymi w dacie jego powstania przepisami prawa i tym samym stanowił podstawę do skutecznej egzekucji. Podkreślić należy, iż tytuł ten nie stanowił podstawy dochodzonego roszczenia, którą powód wywodził z umowy przelewu wierzytelności, załączonej do pozwu.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenia z umowy kredytu zawartej przez pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda (...) Bank (...) S.A. Zgodnie z przepisem art. 69 ust. 1 prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Zgodnie natomiast z art. 509 § 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Stosownie zaś do treści art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że powód udowodnił legitymację czynną w postępowaniu przedkładając umowę cesji wierzytelności. Z zebranego materiału dowodowego wynika, że pozwanego i poprzednika powoda łączyła umowa cywilnoprawna, w której uregulowane zostały wzajemne obowiązki stron. Powód wykazał w niniejszej sprawie, że strony zawarły umowę kredytu a pozwany nie spłacił należności z umowy. Skoro stosunek zobowiązaniowy powstał,

to powód miał prawo oczekiwać, że pozwany spełni obciążające go świadczenie, a więc, iż zachowa się zgodnie z treścią zobowiązania zaspokajając jednocześnie interes powoda. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało jednak, że nie nastąpiła zapłata przez pozwanego.

Przeniesienie wierzytelności na stronę powodową zostało udokumentowane dowodami z dokumentów, w szczególności należy zaznaczyć, że w załączniku do umowy zindywidualizowano wierzytelność względem pozwanego, co świadczy o tym, iż była ona przedmiotem przelewu wierzytelności.

Wobec powyższego, roszczenie uwzględniono w całości co do należności głównej i odsetek. Pozwany A. W. potwierdził warunki umowy, poprzez jej podpisanie, zatem zgodził się na warunki wynikające z zawartej umowy. O odsetkach od należności głównej Sąd orzekł na mocy art. 481 § 1 k.c., uwzględniając w tym zakresie żądanie pozwu.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 6 pkt. 4 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz. U. z 2013r., poz. 490), w myśl zasady odpowiedzialności strony za wynik procesu, obciążając w całości pozwanego poniesionymi przez powoda kosztami w łącznej kwocie 1.467,80 zł.